

ความเป็นมาเกี่ยวกับ

วันชาติโลกอาหาร

สำนักภาษาต่างประเทศ

ชูชาติ พุฒเพ็ญ

เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕

กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมัน และอาหาร

คำนำ

สำนักภาษาต่างประเทศ มีภารกิจหลักประการหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ล่ามให้กับสมาชิก รัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งรองประธาน สภาผู้แทนราษฎร และผู้ติดตามซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองที่ได้รับเชิญจากเอกอัครราชทูตประจำ ประเทศไทยให้เข้าร่วมงานวันชาติของตน ซึ่งจัดให้มีขึ้นเป็นประจำทุกปี

ดังนั้นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ความเป็นมา รวมทั้งเหตุการณ์ สำคัญ ๆ ที่นานาประเทศยึดถือจนเป็นที่มาในการกำหนดให้เป็นวันชาติของแต่ละประเทศนั้น นับว่า เป็นองค์ความรู้ที่มีคุณค่า สามารถยังประโยชน์ให้กับเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ในการให้ข้อมูลกับ ผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การเข้าร่วมกิจกรรมงานวันชาติของประเทศต่าง ๆ อย่างมีความเข้าใจและดำเนิน บทบาทได้อย่างราบรื่น

นอกจากนั้น ยังเป็นข้อมูลปฐมภูมิที่สามารถนำไปสู่ประเด็นประกอบในการสนทนา อันจะนำมาซึ่งการสร้างความประทับใจให้กับเจ้าภาพงานวันชาติของแต่ละประเทศได้เป็นอย่างดี ผู้เขียนจึงได้ศึกษาข้อมูลโดยการแปลจากภาษาอาหรับผ่านแหล่งข้อมูลของประเทศนั้น ๆ โดยรวบรวม รายละเอียดและที่มาเกี่ยวกับการกำหนดวันชาติของประเทศต่างๆ ในโลกอาหรับซึ่งถือว่ามีศักยภาพ และบทบาทนำทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศอาหรับซึ่งเป็นภาคีสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคงอ่าวอาหรับ ๖ ประเทศ ได้แก่ ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย รัฐสุลต่านโอมาน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ รัฐกาตาร์ และ ราชอาณาจักรบาห์เรน รวมทั้งได้เพิ่มเติมอีก ๒ ประเทศจากทวีปแอฟริกาได้แก่ สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ และราชอาณาจักรโมร็อกโก รวมทั้งหมด ๘ ประเทศ

ผู้เขียนหวังว่า เอกสารฉบับนี้จักเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับข้าราชการในวงงานรัฐสภา และผู้สนใจทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ผู้ปฏิบัติหน้าที่ล่ามติดตามผู้แทนของ สถาบันนิติบัญญัติในการเข้าร่วมงานวันชาติอันจะนำมาซึ่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยและ ต่างประเทศสืบไป

มกราคม ๒๕๕๔

นายชูชาติ พุฒเพ็ญ

เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕

กลุ่มงานภาษาสเปน เยอรมัน และอาหรับ

สำนักภาษาต่างประเทศ

สารบัญ

		หน้า
	๒๕ กุมภาพันธ์ วันชาติรัฐคูเวต	๕
	๒๓ กรกฎาคม วันชาติสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์	๘
	๓๐ กรกฎาคม วันชาติราชอาณาจักรโมร็อกโก	๑๑
	๒๓ กันยายน วันชาติราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย	๑๓
	๑๘ พฤศจิกายน วันชาติรัฐสุลต่านโอมาน	๑๖
	๒ ธันวาคม วันชาติสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	๑๙
	๑๖ ธันวาคม วันชาติของราชอาณาจักรบาห์เรน	๒๒
	๑๘ ธันวาคม วันชาติรัฐกาตาร์	๒๕
	บรรณานุกรม	๒๘

บทนำ

วันชาติ คือวันที่แต่ละชาติกำหนดให้เป็นวาระเฉลิมฉลองความเป็นชาติของประเทศนั้นๆ โดยมากจะถือเป็นวันหยุดราชการด้วย ในความหมายของวันชาตินั้นคือวันที่คนทั้งชาติตระหนักร่วมกันว่าเป็นวันสำคัญของคนในชาติ โดยอาจยึดถือวันก่อตั้งรัฐ หรือดินแดน หรือวันสถาปนาประเทศ หรือวันที่ได้รับเอกราช (ได้รับเอกราชคืนจากผู้ยึดครอง) นอกจากนี้ บางประเทศอาจยึดถือวันที่มีความสำคัญในเชิงประวัติศาสตร์ชาติ หรือวันสำคัญทางศาสนาเป็นวันชาติก็ได้ หรือบางรัฐอาจถือโอกาสประสูติของประมุขแห่งรัฐเป็นวันชาติ เป็นต้น

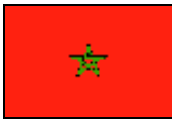
ประเพณีการจัดงานเฉลิมฉลองวันชาติของโลกอาหรับ ซึ่งจัดขึ้นโดยสถานเอกอัครราชทูตของแต่ละชาติจากกลุ่มประเทศอาหรับจะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ประกอบด้วย

๒๕ กุมภาพันธ์ วันชาติรัฐคูเวต

๒๓ กรกฎาคม วันชาติสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์

๓๐ กรกฎาคม วันชาติราชอาณาจักรโมร็อกโก

๒๓ กันยายน วันชาติราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

๑๘ พฤศจิกายน วันชาติรัฐสุลต่านโอมาน

๒ ธันวาคม วันชาติสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

๑๖ ธันวาคม วันชาติของราชอาณาจักรบาห์เรน

๑๘ ธันวาคม วันชาติรัฐกาตาร์

รัฐคูเวต
State of Kuwait

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอ่าวอาหรับ ทิศเหนือและทิศตะวันตกติดกับสาธารณรัฐอิรัก ทิศตะวันออก ติดกับอ่าวเปอร์เซีย ทิศใต้ติดกับราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

พื้นที่ ประมาณ ๑๗,๘๑๘ ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง คูเวตซิตี (Kuwait City)

ภูมิอากาศ ภูมิอากาศแบบทะเลทราย ช่วงเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม อากาศร้อนจัด ส่วนช่วงเดือนธันวาคม – กุมภาพันธ์ อากาศหนาว

ประชากร ๓.๘ ล้านคน

เชื้อชาติ คูเวตร้อยละ ๔๕ อาหรับอื่นๆ ร้อยละ ๓๕ อื่นๆ ร้อยละ ๒๐

ภาษาราชการ ภาษาอาหรับ และภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการที่สอง

ศาสนา อิสลามร้อยละ ๙๕ (สุหนี่ ร้อยละ ๗๐ ซิอะห์ ร้อยละ ๓๐) คริสต์ร้อยละ ๔.๕

คนไทยในคูเวต นักเรียนไทยประมาณ ๔๐ คน และแรงงานไทยประมาณ ๓,๐๐๐ คน

วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-คูเวต ๑๔ มิถุนายน ๒๕๐๖

เจ้าผู้ครองรัฐ เชค ซอบาห์ อัลอะหมัด อัลจาบีร์ อัลศอบาห์ (Sheikh Sabah Al-Ahmad Al- Jaber Al-Sabah)

ระบบการปกครอง ระบบกษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ (Constitutional Hereditary Emirate)

ระบบรัฐสภา สภาเดี่ยว คือ สภาประชาชน

วันชาติรัฐคูเวต (National Day) ๒๕ กุมภาพันธ์

วันชาติรัฐคูเวตตรงกับวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ของทุกปี สาเหตุของการถือวันดังกล่าวเป็นวันชาตินั้น สืบเนื่องมาจากเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองและการสืบสันตติวงศ์แห่งราชวงศ์เจ้าผู้ครองรัฐคูเวต

หากย้อนอดีตกลับไป เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๔๙๓ (๑๙๕๐) เซค अबดุลเลาะห์ อัชซาลิม อัศศอบาห์ ได้รับการสถาปนาแต่งตั้งให้เป็นเจ้าผู้ครองรัฐคูเวต โดยการสืบราชสันตติวงศ์จากตระกูลอัศศอบาห์ซึ่งถือว่าเป็นตระกูลชนชั้นปกครองบริเวณอ่าวคูเวตนับตั้งแต่อดีตกาลหรือประมาณช่วงปีพ.ศ.๒๒๙๙ (๑๗๕๖) เป็นต้นมา

ประวัติของเซค अबดุลเลาะห์ อัชซาลิม อัศศอบาห์ ๒๕๐๘ (๑๙๖๕) – ๒๔๙๓ (๑๙๕๐)

เซค अबดุลเลาะห์ อัชซาลิม อัศศอบาห์ ประสูติในปีพ.ศ.๒๔๓๘ (๑๘๙๕) ซึ่งระบบการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดินในขณะนั้นอยู่ในยุคของเจ้าผู้ครองรัฐ เซคมุบารัก อัศศอบาห์ อัลกาบิร ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดระเบียบว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดินฉบับใหม่ โดยได้บัญญัติให้การแต่งตั้งเจ้าผู้ครองรัฐคูเวตดำเนินไปตามกระบวนการสืบราชสันตติวงศ์

เซค अबดุลเลาะห์ อัชซาลิม อัศศอบาห์ ได้รับการสถาปนาให้เป็นเจ้าผู้ครองรัฐคูเวตลำดับที่ ๑๑ แห่งราชวงศ์อัศศอบาห์ พระองค์ได้ชื่อว่าเป็นผู้ก่อตั้งรัฐคูเวตโดยสมบูรณ์ด้วยการวางระบบการบริหารกิจการภายในของประเทศ โดยใช้ระบบรัฐสภาเป็นสถาบันด้านนิติบัญญัติจนนำไปสู่การยกวางรัฐธรรมนูญแห่งรัฐคูเวตบังคับใช้เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ

พระราชกรณียกิจที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

- สนับสนุนให้โรงเรียน สถาบันการศึกษาใช้สื่อการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งการจัดตั้งโรงเรียนสอนคนพิการ
- จัดตั้งระบบรัฐสวัสดิการรักษายาบาลให้แก่ประชาชนชาวคูเวตโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- ก่อตั้งและวางระบบการรักษาพยาบาล ศูนย์การแพทย์ และโรงพยาบาล
- ก่อตั้งสถานีและโรงกลั่นน้ำทะเลให้เป็นน้ำจืดเพื่อบริโภค สถานีกำเนิดไฟฟ้าพลังน้ำ และก่อตั้งศูนย์ช่วยเหลือผู้ยากไร้
- พัฒนาระบบเศรษฐกิจระดับมหภาคของประเทศ
- ในรัชสมัยของพระองค์ปีพ.ศ.๒๕๐๔ (๑๙๖๑) คูเวตประกาศเอกราช มีอำนาจอธิปไตยแห่งรัฐ ยกเลิกสนธิสัญญาว่าด้วยการเป็นรัฐภายใต้การอารักขาของอังกฤษจนนำไปสู่ความร่วมมือทางด้านการค้าระหว่างกัน และในปีเดียวกันนี้รัฐคูเวตได้รับการรับรองให้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การสันนิบาตชาติอาหรับ
- หลังคูเวตได้รับเอกราช พระองค์ทรงมีรับสั่งให้ตั้งกระทรวงแรกในประวัติศาสตร์คูเวต ทั้งนี้ภารกิจของกระทรวงดังกล่าวคือ การจัดการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นในคูเวตเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติจำนวน ๒๐ คน มีอำนาจหน้าที่ในการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรกของประเทศ
- ผลักดันให้คูเวตเจริญสัมพันธไมตรีกับนานาอารยประเทศ รวมทั้งการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับมิตรประเทศ จนกระทั่งสามารถนำพาคูเวตเข้าสู่เวทีระหว่างประเทศได้สำเร็จ โดยได้รับการรับรองให้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติในลำดับที่ ๑๑๑ เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๐๖ (๑๙๖๓)
- รัฐธรรมนูญฉบับแรก ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญฉบับเดียวของรัฐคูเวตประกาศใช้ในรัชสมัยของพระองค์ปี พ.ศ.๒๕๐๕ (๑๙๖๒)

สรุป

วันชาติของรัฐคูเวต คือวันที่เชค अबดุลเลาะห์ อัชซาลิม อัศศอบาห์ ได้รับการสถาปนาให้เป็นเจ้าผู้ครองรัฐคูเวต ซึ่งตรงกับวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ของทุกปี

สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
The Arab Republic of Egypt

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ตอนเหนือสุดทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปแอฟริกา ทิศเหนือ ติดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดรัฐอิสราเอล ทิศตะวันออกเฉียงใต้ติดทะเลแดง ทิศใต้ติดสาธารณรัฐซูดานและทิศ
ตะวันตกติดสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาชนอาหรับลิเบีย

พื้นที่ ๑,๐๐๑,๔๕๐ ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง กรุงไคโร (Cairo)

ภูมิอากาศ อากาศแห้งแล้งแบบทะเลทราย มีฝนตกน้อย

ประชากร ๘๑,๕๐๐,๐๐๐ คน (กรกฎาคม ๒๕๕๑)

ศาสนา อิสลาม สุนี่ (ร้อยละ ๙๔) คริสเตียนคอปติก และอื่น ๆ ร้อยละ ๖

ภาษา อาหรับเป็นภาษาราชการ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ทั่วไป ได้แก่ อังกฤษและฝรั่งเศส

ระบบการปกครอง ระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข และมีนายกรัฐมนตรีซึ่งแต่งตั้ง
โดยประธานาธิบดีเป็นหัวหน้ารัฐบาล

ระบบรัฐสภา สภาคู่ ประกอบด้วย สภาประชาชน และ สภาที่ปรึกษา

วันชาติสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ ๒๓ กรกฎาคม (Revolution Day)

สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์กำหนดให้วันชาติตรงกับวันที่ ๒๓ กรกฎาคมของทุกปี
ซึ่งในประวัติศาสตร์การเมืองของอียิปต์ได้บันทึกเกี่ยวกับเหตุการณ์ในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๔๙๕ (๑๙๕๒)
ไว้ว่า ช่วงเที่ยงคืนวันดังกล่าวถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองของประเทศ
ครั้งยิ่งใหญ่ที่สุด โดยสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ได้เปลี่ยนการปกครองจากระบบกษัตริย์สู่การปกครอง
แบบสาธารณรัฐตั้งแต่นั้น

คณะปฏิวัติประชาชนซึ่งประกอบด้วยนายทหารชั้นผู้น้อยจากหน่วยต่าง ๆ ร่วมมือกับ
พลเรือนซึ่งประกอบด้วยนักศึกษา ชนชั้นกลางจนถึงเกษตรกรทั่วประเทศ ได้กระทำการปฏิวัติ
ภาคประชาชนเพื่อยึดอำนาจและโค่นล้มระบอบกษัตริย์ในขณะนั้นซึ่งอยู่ในช่วงรัชสมัยของกษัตริย์

ฟารุก และพระราชินีนารีมานพระชายาในพระองค์ ทำให้ประวัติศาสตร์ของสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ต้องจารึกไว้ว่า กษัตริย์องค์สุดท้ายแห่งอียิปต์ได้สละราชบัลลังก์และเสด็จออกนอกประเทศเพื่อลี้ภัยสู่ประเทศอิตาลี

พลตรีมุฮัมหมัดนาญิบ หัวหน้าคณะปฏิวัติถ่ายภาพร่วมกับเพื่อนร่วมอุดมการณ์

กษัตริย์ฟารุก พระราชินี นารีมาน และพระโอรส อะห์หมัด ฟุอาด มกุฎราชกุมารฯ

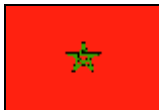
การชุมนุมภาคประชาชนเพื่อเรียกร้องอำนาจการปกครอง และโค่นล้มระบอบกษัตริย์ในครั้งนี้ เกิดจากการบริหารและการปกครองที่ผิดพลาดของกษัตริย์ ตลอดจนพฤติกรรมของกษัตริย์ที่เลือกปฏิบัติกับชนชั้นสูง ทำให้ประชาชนระดับล่างรู้สึกถึงการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียม ไม่ได้รับความยุติธรรมตามหลักนิติรัฐใด ๆ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้ประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกร ชาวนา และนิสิต

นักศึกษารวมตัวกันสนับสนุนและเรียกร้องให้ยึดอำนาจเปลี่ยนระบบการปกครองของประเทศที่มีชนวนเหตุต่าง ๆ ดังนี้

- พฤติกรรมของกษัตริย์ที่ไม่พึงประสงค์
- เกิดเหตุนองเลือดและความวุ่นวายภายในประเทศระหว่างกลุ่มภรรตภาพมุสลิมกับฝ่ายรัฐ
- ความพ่ายแพ้ของอียิปต์ร่วมกับปาเลสไตน์ในการทำสงครามกับอิวโซอนิสต์
- อียิปต์ทำหนังสือถึงองค์การสหประชาชาติเพื่อประท้วงกรณีการขยายอิทธิพลของกองกำลังอังกฤษ แต่คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติไม่เคยพิจารณาประเด็นดังกล่าวเพื่อออกข้อมติใด ๆ ที่ถือเป็นผลประโยชน์แห่งรัฐทำให้ประชาชนไม่พอใจการบริหารประเทศในขณะนั้น
- หลังได้รับความคุ้มครองจากอังกฤษภายใต้สนธิสัญญาว่าด้วยรัฐภายใต้การอารักขาของอังกฤษ ทำให้นโยบายด้านการทหารเปลี่ยนแปลงไปสู่การปรับลดกำลังพลภายในประเทศ และรัฐบาลขณะนั้นได้ตัดสินใจส่งกำลังพลส่วนใหญ่เข้าไปในประเทศชูดานเพื่อสนับสนุนกองกำลังของรัฐบาลชูดานต่อต้านกลุ่มกบฏ
- การปิดโรงเรียนทหารหน่วยรบสงครามพิเศษ และโรงเรียนนายเรือ
- เศรษฐกิจตกต่ำ การศึกษาจำกัดเฉพาะชนชั้นสูง บังคับให้คนยากจนเข้ารับการเกณฑ์ทหารเพื่อเป็นกำลังสำรอง
- การกระจายรายได้ของรัฐที่ไม่เป็นธรรม แบ่งชนชั้นในสังคม ฉ้อราษฎร์ ขาดความยุติธรรม
- ทรัพย์สินของแผ่นดินตกอยู่ในการครอบครองของกษัตริย์จนหมดสิ้น ในขณะที่ประชาชนถูกทอดทิ้งให้อดอยาก

การก่อการปฏิวัติภาคประชาชนครั้งนี้ประสบความสำเร็จโดยไม่สูญเสียเลือดเนื้อ เนื่องจากประชาชนทั่วประเทศเห็นสอดคล้องกันและต้องการการเปลี่ยนแปลง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาและเกษตรกรร่วมมือกันอย่างมีเอกภาพ ส่งผลให้ระบบการปกครองของประเทศภายใต้ระบบกษัตริย์เป็นอันต้องยุติบทบาทลงทันที หลังการปฏิวัติเสร็จสิ้นลง

ราชอาณาจักรโมร็อกโก
The Kingdom of Morocco

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ที่มุมตะวันตกเฉียงเหนือของทวีปแอฟริกา ทิศเหนือติดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทิศตะวันตกติดมหาสมุทรแอตแลนติก ทิศใต้ติดสาธารณรัฐโมรียเตเนีย และทิศตะวันออกติดสาธารณรัฐแอลจีเรีย

พื้นที่ ๔๔๖,๕๕๐ ตารางกิโลเมตร (นอกจากนี้ ยังมีดินแดนซาฮาราตะวันตก ซึ่งมีพื้นที่ ๒๕๒,๑๒๐ ตารางกิโลเมตร โดยโมร็อกโกได้อ้างสิทธิเหนือดินแดนดังกล่าว และยังคงเป็นกรณีพิพาทกับกลุ่มการเมืองท้องถิ่นและกับประเทศแอลจีเรียด้วย)

เมืองหลวง กรุงราบัต (Rabat)

ประชากร ๓๑.๓ ล้านคน โดยเป็นชาวอาหรับ-เบอร์เบอร์ ร้อยละ ๙๙.๑ ชาวยิว ร้อยละ ๐.๒ และเชื้อชาติอื่นๆ ร้อยละ ๐.๗

ภูมิอากาศ บริเวณแถบชายฝั่งทะเลมีอากาศแบบเมดิเตอร์เรเนียน แต่อากาศแห้งแล้งแบบทะเลทรายทางตอนในของประเทศ

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ ภาษาต่างประเทศที่ใช้กันทั่วไป คือ ภาษาฝรั่งเศส นอกจากนี้มีภาษาท้องถิ่นเบอร์เบอร์ (Berber)

ศาสนา ประชากรร้อยละ ๙๘.๗ นับถือศาสนาอิสลาม (สุหนี่) ศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๑.๑ และศาสนา judaith (ยิว) ร้อยละ ๐.๒

ระบบการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร

ระบบรัฐสภา สภาคู่ ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร และ สภาที่ปรึกษา

กษัตริย์องค์ปัจจุบันคือ พระราชาธิบดีมุฮัมมัดที่ ๖ (King Mohammed VI.)

วันชาติราชอาณาจักรโมร็อกโก ๓๐ กรกฎาคม

ราชอาณาจักรโมร็อกโกกำหนดให้วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ของทุกปีเป็นวันชาติ เนื่องจากประวัติศาสตร์ได้จารึกถึงความสำคัญของวันดังกล่าว ซึ่งสะท้อนถึงความซาบซึ้งใจของประชาชนชาวโมร็อกโกที่มีต่อกษัตริย์ ดังจะกล่าวถึงต่อไป

หากย้อนกลับไปในอดีตเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๒ (๑๙๙๙) เป็นวันที่กษัตริย์ฮูเซนที่สอง เสด็จสวรรคต ส่งผลให้มกุฎราชกุมารโมฮัมหมัดที่ ๖ พระราชโอรสในพระองค์ได้รับการราชาภิเษกเป็นกษัตริย์สืบราชสันตติวงศ์ต่อจากพระบิดา ซึ่งพิธีบรมราชาภิเษกและการสาบานตนจัดขึ้นในวันเดียวกันที่พระบรมมหาราชวังในกรุงราบัต เมืองหลวงของประเทศ ทั้งนี้เป็นไปตามการสืบราชสันตติวงศ์ภายใต้กฎหมายจารีตประเพณี และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรโมร็อกโก

พระราชอาธิบดีโมฮัมหมัดที่ ๖

ในวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๔๒ (๑๙๙๙) รัฐบาลในขณะนั้นได้จัดงานเฉลิมฉลองการเสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติแห่งองค์พระราชอาธิบดีโมฮัมหมัดที่ ๖ และกำหนดให้วันดังกล่าวเป็นวันแห่งการเฉลิมฉลองในวโรกาสแห่งการเสด็จขึ้นครองราชย์ และนับว่าเป็นครั้งแรกที่พระองค์ได้พระราชทานพระบรมราโชวาทต่อพสกนิกรที่มาร่วมพิธีงานเฉลิมฉลอง ซึ่งสาระสำคัญที่พระองค์ต้องการสื่อให้ประชาชนทราบคือ พระองค์จะปกครองแผ่นดินตามแนวทางของพระราชบิดาทั้งหมด และสิ่งสำคัญลำดับแรกคือการแก้ปัญหาด้านสังคมให้สำเร็จลุล่วงโดยเร็ว

ตลอดระยะเวลาของการปกครองประเทศด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและพระอัจฉริยะแห่งการพัฒนาประเทศในทุกด้านทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งทรงมีพระราชปณิธานในการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตย ส่งผลให้ประเทศโมร็อกโกสามารถเปลี่ยนผ่านได้อย่างรวดเร็วสู่ความเจริญก้าวหน้า และมีเสถียรภาพที่ยั่งยืน เพียงช่วงระยะเวลาไม่ถึงสิบปีหลังการเสด็จขึ้นครองราชย์

ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย
The Kingdom of Saudi Arabia

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง ในภูมิภาคตะวันออกกลาง บนคาบสมุทรอาหรับ ทิศเหนือติดสาธารณรัฐอิรัก (๘๑๔ กม.) และราชอาณาจักรจอร์แดน (๓๔๔ กม.) ทิศตะวันออกติดรัฐคูเวต (๒๒๒ กม.) รัฐกาตาร์ (๖๐ กม.) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (๔๕๗ กม.) ราชอาณาจักรบาห์เรน ทิศตะวันตกติดสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ (ทะเลแดงชั้นกลาง) ทิศใต้ติดสาธารณรัฐเยเมน (๑,๔๕๘ กม.) ทิศตะวันออกเฉียงใต้ติดรัฐสุลต่านโอมาน (๖๗๖ กม.) ติดอ่าวอาหรับ (อ่าวเปอร์เซีย) ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และทะเลแดงทางทิศตะวันตก

พื้นที่ ๑,๙๖๐,๕๘๒ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย

เมืองหลวง กรุงริยาด (Riyadh)

เมืองสำคัญ เจดดาห์ (Jeddah) มัคกะห์ (Makkah) ทาอีฟ (Taif)
เมดีนา (Medina) และดัมมัม (Dammam)

ประชากร ๒๔.๓ ล้านคน

ศาสนา อิสลาม (ส่วนใหญ่นับถือสุหนี่ มีชีอะห์ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน)

ภาษาราชการ อาหรับ

ระบบการปกครอง ระบอบราชาธิปไตย

ระบบรัฐสภา สภาเดี่ยว คือ สภาที่ปรึกษา

ประมุขของค์ปัจจุบัน กษัตริย์อับดุลเลาะห์ บิน อับดุลอาซิส อาลซาอูด (The Custodian of the Two Holy Mosques King Abdullah bin Abdulaziz Al Saud)

วันชาติราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ๒๓ กันยายน

วันชาติราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียตรงกับวันที่ ๒๓ กันยายนของทุกปี ซึ่งในอดีตมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อจิตใจของประชาชนชาวซาอุดีอาระเบีย เนื่องจากเป็นวันที่กษัตริย์อับดุลอาซิส

บินอับดุลเราะห์มาน อาลซาอูด ได้ประกาศความสำเร็จในการสร้างชาติและสามารถรวมชาติให้เป็นปึกแผ่น มีอำนาจอธิปไตยเป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศ และต่อมาพระองค์ได้มีรับสั่งให้ถือวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๕ (๑๙๓๒) เป็นวันชาติแห่งราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียนับแต่นั้นมา

ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียมีระบบการปกครองแบบราชาธิปไตย มีสภาที่ปรึกษาเป็นองค์กรด้านนิติบัญญัติ และพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการบริหารประเทศภายใต้รัฐธรรมนูญที่ยึดตามบทบัญญัติของพระมหาคำภีร์อัลกุรอาน ซึ่งใช้หลักการพิจารณาตามหลักชารีอะห์ เป็นกฎหมายสูงสุด

กษัตริย์อับดุลอาซิส บินอับดุลเราะห์มาน อาลซาอูด ขณะนำกำลังทหารบุกยึดกรุงริยาด

ประวัติเกี่ยวกับการสร้างชาติและการรวมชาติของราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อกษัตริย์อับดุลอาซิส บิน อับดุลเราะห์มาน อาลซาอูด ได้นำกองกำลังของพระองค์บุกยึดกรุงริยาด(เมืองหลวงปัจจุบัน)กลับคืนมาได้ในวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ.๒๔๔๕ (๑๙๐๒) ซึ่งจากเดิมเคยตกอยู่ภายใต้การปกครองของจักรวรรดิออตโตมานเติร์ก และในขณะนั้นดินแดนบริเวณแถบคาบสมุทรอาหรับโดยเฉพาะบริเวณฮิญาซมีประเพณีปฏิบัติแบ่งสรรอำนาจระหว่างเผ่าต่าง ๆ หมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันปกครองดินแดนแถบนั้น

นอกจากนี้กลุ่มประเทศอาหรับทั้งหมดในภูมิภาคซึ่งเดิมเรียกว่าคาบสมุทรอาหรับล้วนตกอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศล่าอาณานิคมทั้งอังกฤษและฝรั่งเศส เช่น อียิปต์ อิรัก จอร์แดน ดินแดนปาเลสไตน์ ตกอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษ ส่วนซีเรีย เลบานอน ตกอยู่ภายใต้อาณานิคมของฝรั่งเศส

ดังนั้นเมื่อกษัตริย์อับดุลอาซิส บิน อับดุลเราะห์มาน อาลซาอูด สามารถยึดกรุงริยาดมาได้ พระองค์จึงได้รับการสถาปนาให้เป็นประมุขขึ้นปกครองกรุงริยาดแทนพระบิดาที่ได้สละบัลลังก์ลง ด้วยการที่พระองค์เป็นผู้มีวิสัยทัศน์อันกว้างไกลจึงได้วางแนวทางการรวมประเทศให้เป็นปึกแผ่น เพราะชะตากรรมของประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่บริเวณนี้กำลังแตกแยกกัน มีการแก่งแย่งอำนาจจากเผ่าต่าง ๆ อย่างรุนแรง

แม้ว่าพระองค์จะต้องเผชิญกับศึกภายนอกแล้ว พระองค์ยังได้ทรงวางแนวทางการพัฒนาประเทศควบคู่ไปด้วย จากนโยบายการพัฒนาประเทศด้านเกษตรกรรมและความก้าวหน้าทำให้ประชาชนจากเมืองต่าง ๆ เริ่มเห็นอนาคตที่ดีขึ้นและเศรษฐกิจที่ยั่งยืน ทำให้พระองค์สามารถรวมเมืองต่างๆ ภายใต้นโยบายการปกครองและการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในที่สุด ส่งผลให้พื้นที่ทางกายภาพเชิงภูมิศาสตร์ผนึกกันเป็นปึกแผ่น ทั้งอะห์ซาล์ ฮาอิล อะชีร์ ญาซาน นัจรอน รวมกันภายใต้ชื่อใหม่ ซึ่งพระองค์ได้ออกเป็นราชบัญญัติประกาศไว้ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๕ (๑๙๓๒)

ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียมีชื่อใหม่ว่า The Kingdom Of Saudi Arabia และภาษาอาหรับคือ “อัลมัลละกะห์ อัลอารอเบียห์ อัชซาอุดียะห์”

ทำให้ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียภายหลังการสร้างชาติแล้ว จึงกลายเป็นประเทศที่มีพื้นที่ทางภูมิศาสตร์มากที่สุดในภูมิภาคทันที

รัฐสุลต่านโอมาน
The Sultanate of Oman

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง ทางทิศตะวันออกเฉียงของคาบสมุทรอาระเบีย ติดกับทะเลอาระเบียและอ่าวโอมานและใกล้ช่องแคบ Hormuz ซึ่งเป็นทางเข้าสู่อ่าวอาหรับด้านตะวันตกติดกับซาอุดีอาระเบียสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเยเมนลักษณะของพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทะเลทรายและภูเขา มีชายฝั่งทะเลยาว ๒,๐๙๒ กิโลเมตร

พื้นที่ ๒๑๒,๔๖๐ ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง กรุงมัสกัต (Muscat)

เมืองสำคัญ มัฏเราะห์ (Matrah), รูวีย (Ruwi) , นิสวา (Nizwa), ศอลาลาห์ (Salalah), ศอฮาร์ (Sohar)

ประชากร ๒.๘๗ ล้านคน (๒๕๕๑) เป็นชาวโอมานเชื้อสายอาหรับร้อยละ ๘๘ ที่เหลือเป็นคนเชื้อชาติอิหร่านและอินเดีย และคนชาติต่างๆ ประมาณ ๖ แสนคน

ศาสนา ร้อยละ ๘๒ นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๑๒ นับถือศาสนาฮินดูและคริสต์

ภาษา ใช้ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ และมีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย

ระบบการปกครอง สมบูรณาญาสิทธิราช

ระบบรัฐสภา สภาคู่ ประกอบด้วย สภาสูง (สภาแห่งชาติ) และ สภาล่าง (สภาที่ปรึกษา)

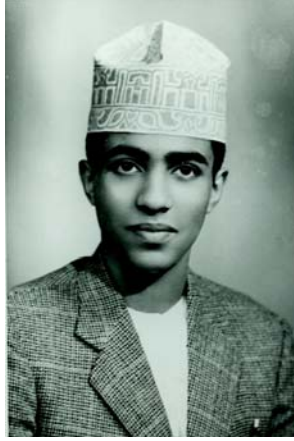
สุลต่านแห่งรัฐและนายกรัฐมนตรี สุลต่านกอบูส บินซาอีด อาลซาอีด (Sultan Qaboos bin Said Al -Said)

วันชาติรัฐสุลต่านโอมาน ๑๘ พฤศจิกายน

รัฐสุลต่านโอมานกำหนดให้วันชาติตรงกับวันที่ ๑๘ พฤศจิกายนของทุกปี สาเหตุของการยึดถือวันดังกล่าวเป็นวันชาติ เนื่องจากวันที่ ๑๘ พฤศจิกายนเป็นวันประสูติของ สุลต่านกอบูส บินซาอีด อาลซาอีด ประมุขแห่งรัฐองค์ปัจจุบัน

สุลต่านกอบูส บินซาอีด อาลซาอีดประสูติเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๘๓ (๑๙๔๐) ณ เมืองคอลละห์ จังหวัดศอฟฟาร์เป็นสุลต่านองค์ที่ ๘ แห่งตระกูลอาลบูซาอีด นับตั้งแต่อีมามอะห์หมัด บินซาอีด ผู้ก่อตั้งรัฐสุลต่านโอมานขึ้นปกครองประเทศพระองค์แรก

สุลต่านกอบูส บินซาอีด อาลซาอีด

หลังจากที่พระองค์สำเร็จการศึกษาด้านภาษาและวัฒนธรรมอาหรับในระดับประถมศึกษา พระองค์ได้เดินทางเพื่อศึกษาต่ออีก ๒ ปี ที่มูลนิธิซัฟฟอล์ก (Suffolk Foundation) ประเทศอังกฤษ และเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนเตรียมทหาร The Royal Military Academy Sandhurst ประเทศอังกฤษเพิ่มอีก ๒ ปี ได้รับชั้นยศเป็นร้อยตรี หลังจากนั้นได้เข้ารับการฝึกกับกองทัพอังกฤษ โดยเข้าประจำการกับหน่วยทหารอังกฤษในประเทศเยอรมนีรวมระยะเวลา ๖ เดือน หลังจากนั้นจึงเดินทางกลับประเทศ

สุลต่านกอบูส บินซาอีด อาลซาอีด ได้รับการสถาปนาให้เป็นสุลต่านแห่งรัฐโอมานเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ (๑๙๗๐) ภายหลังจากที่สุลต่านซาอีด บินตัยมูร์ ผู้เป็นบิดาได้ทรงสละราชบัลลังก์

พระองค์เปี่ยมล้นด้วยวิสัยทัศน์ในการบริหารประเทศทำให้รัฐสุลต่านโอมานเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าในสายตาประชาคมโลกในทุกด้าน ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อันเป็นที่ประจักษ์ชัด ดังนี้

๑. ทรงใช้ความรู้ด้านการทหารและการวางสายการบังคับบัญชา ทั้งนี้พระองค์ได้จัดตั้งกองทัพแห่งชาติ ๓ เหล่าทัพ ประกอบด้วย กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ กระบวนการดังกล่าวเสร็จสิ้นลงในวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ (๑๙๗๕)
๒. ทรงพัฒนาระบบการศึกษาโดยเน้นนโยบายให้มีโรงเรียนในทุกระดับชั้นการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา
๓. ทรงก่อตั้งสภาแห่งชาติ (สภาสูง) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชดำริของพระองค์ ต่อมาทรงมีดำริให้ตั้งสภาที่ปรึกษา(สภาล่าง)โดยการเลือกตั้งทั่วไปเพื่อให้เป็นผู้แทนของทุกจังหวัดทั่วประเทศในการพิจารณาแนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน
๔. ทรงให้ความสำคัญกับปัญหาความเดือดร้อนและความเป็นอยู่ของประชาชนโดยเปิดให้ประชาชนมีโอกาสใกล้ชิดถวายรายงานรวมทั้งแจ้งปัญหาต่าง ๆ เหมือนกับอภิปรายนอกห้องประชุมหรืออาจเรียกว่าเวทีสาธารณะ สิ่งเหล่านี้ทำให้ประชาชนชาวโอมานรักและเคารพพระองค์เป็นอย่างยิ่ง
๕. ทรงให้ความสนใจต่อความสำคัญของภาษา ศาสนา วัฒนธรรม วรรณคดี ประวัติศาสตร์ ดาราศาสตร์ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้มีผลงานซึ่งสะท้อนถึงความอุตสาหะในการสนับสนุนด้านการศึกษา มีดังนี้
  - งานเขียนส่วนพระองค์ภายใต้ชื่อ “ปทานุกรมค่านามชื่อในภาษาอาหรับ”
  - ให้การสนับสนุนการท่องจำคัมภีร์อัลกุรอานทั้งในประเทศและต่างประเทศ
  - ให้การสนับสนุนโครงการการศึกษาภายใต้การบริหารของมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัรในประเทศ อียิปต์รวมทั้งมหาวิทยาลัยอีกหลายแห่งในกลุ่มประเทศคณะมนตรีความร่วมมืออ่าวอาหรับ
  - สนับสนุนรางวัลด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมภายใต้การบริหารจัดการขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติโดยมีชื่อว่า “รางวัลสุลต่านกอบูสเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” ทั้งนี้องค์การดังกล่าวจะคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมและจะจัดพิธีเพื่อมอบรางวัลเกียรติยศนี้ในทุก ๆ สองปี
  - สนับสนุนโครงการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเดินทางของบรรพชนในอดีตผ่านเส้นทางสายไหม

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
The United Arab Emirates

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง ทิศเหนือเป็นทะเลอ่าวเปอร์เซียหรืออ่าวอาหรับ ทิศตะวันออกติดกับโอมานและอ่าวเปอร์เซีย บริเวณใกล้ช่องแคบฮอร์มุซ (Hormuz) และบริเวณอ่าวโอมาน ทิศใต้และตะวันตกติดกับโอมาน และซาอุดีอาระเบีย

พื้นที่ ประมาณ ๙๐,๕๕๙ ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง กรุงอาบูดาบี (Abu Dhabi)

ประชากร ๕.๖ ล้านคน (ปี ๒๕๕๑) เป็นชาวสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ร้อยละ ๒๕ ชาวต่างชาติ ร้อยละ ๗๕ ส่วนมากเป็นแรงงานจากอินเดีย ปากีสถาน อิหร่าน ฟิลิปปินส์ บังกลาเทศ และจากกลุ่มประเทศอาหรับด้วยกัน

ศาสนา ศาสนาอิสลามร้อยละ ๙๖ (สุหนี่ร้อยละ ๘๐ ซืออิต์ ร้อยละ ๑๖) ฮินดู คริสต์และอื่นๆ ร้อยละ ๔

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษมีการใช้อย่างกว้างขวาง และภาษาฟาร์ซี (Farsi) มีการใช้ระหว่างชาวอิหร่านที่พำนักอยู่ในสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

ภูมิอากาศ มี ๒ ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อนและฤดูหนาว
เดือนพฤษภาคมถึงกันยายนอากาศร้อนจัดและความชื้นสูง อุณหภูมิประมาณ ๓๒-๔๘ องศาเซลเซียส
เดือนตุลาคมถึงเมษายนเป็นฤดูหนาวซึ่งอากาศไม่หนาวมากนัก อุณหภูมิเฉลี่ย ๑๕-๓๐ องศาเซลเซียส

ระบบการปกครอง ระบบสหพันธรัฐ ปกครองโดยประธานาธิบดีซึ่งเลือกจากเจ้าผู้ครองรัฐแต่ละรัฐ การปกครองมีลักษณะเป็นราชาธิปไตย

ระบบรัฐสภา สภาเดี่ยว คือ สภาแห่งชาติของสหพันธรัฐ (Federation National Council - FNC)

ประธานาธิบดี เชค คอลิฟะห์ บินซายิดอาลนาห์ยาน (Sheikh Khalifa bin Zayed Al Nahyan) (เจ้าผู้ครองรัฐอาบูดาบี)

วันชาติสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ๒ ธันวาคม

วันชาติสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ตรงกับวันที่ ๒ ธันวาคม ของทุกปี ซึ่งทุกรัฐได้จัดให้มีการเฉลิมฉลองงานวันชาติของประเทศตั้งแต่วันที่ ๒ - ๑๐ ธันวาคม โดยถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติรับรู้กันอย่างกว้างขวาง เนื่องจากประวัติศาสตร์ได้จารึกเกี่ยวกับการรวมประเทศในช่วงต้น ๆ ซึ่งเริ่มจากการวางกรอบแนวคิดการรวมชาติจาก ๖ เมืองใหญ่ ได้แก่ อาบูดาบี ดูไบ อุมมุลกอยูน อัลฟุญัยเราะห์ อัจซารีเกาะห์ และอัจมาน ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน และมีอำนาจอธิปไตยเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งขั้นตอนการรวมประเทศเกิดขึ้นแบบค่อยเป็นค่อยไป

เชครอชิด บินซาอีด อาลมักตูม
เจ้าผู้ครองรัฐดูไบ ๒๕๐๑-๒๕๓๓

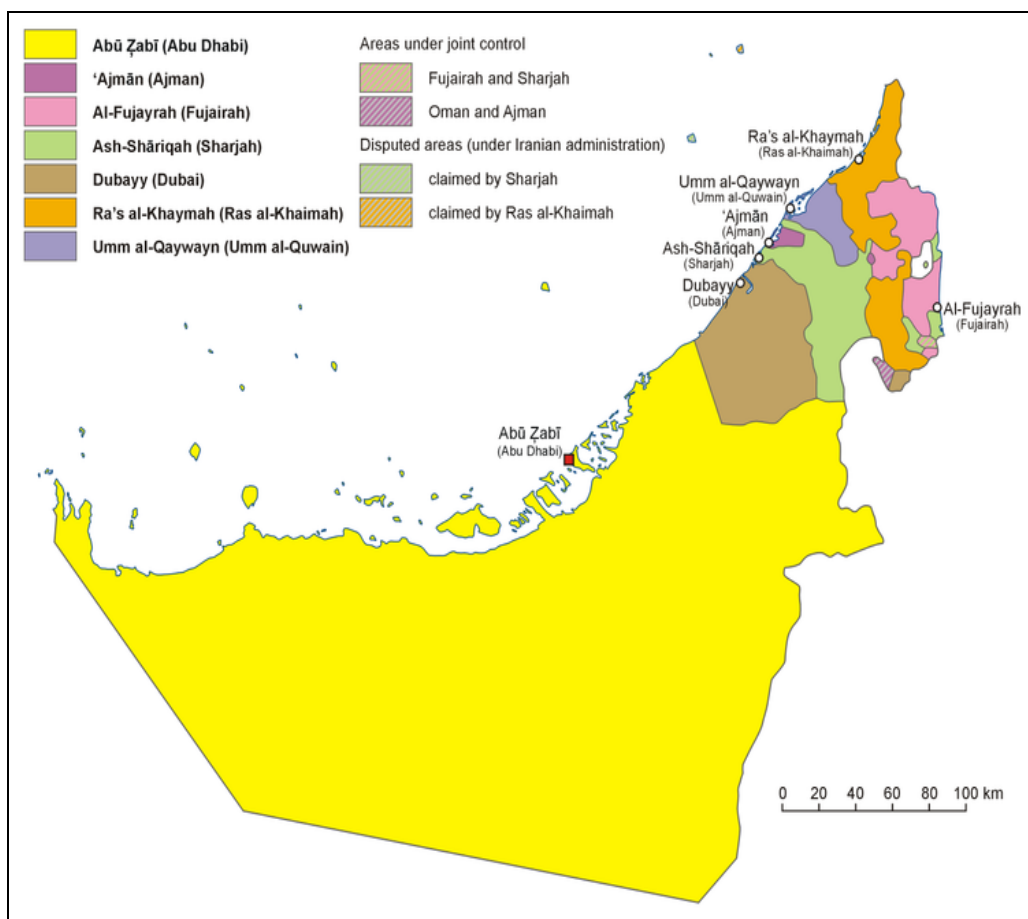

เชคซาอิด บินซุลฏอน อาลนะห์ยาน
เจ้าผู้ครองรัฐอาบูดาบี ๒๕๐๙-๒๕๔๗

ประวัติศาสตร์ของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ได้ถือว่ก้าวแรกของการใช้แนวความคิดการรวมหัวเมืองเข้าด้วยกันเกิดขึ้นในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๑๑(๑๙๖๘) โดย เชคซาอิด บินซุลฏอน อาลนะห์ยาน เจ้าผู้ครองรัฐอาบูดาบีในขณะนั้น พระองค์ได้เสนอแนวความคิดการรวมหัวเมืองต่อ เชครอชิด บินซาอีด อาลมักตูม เจ้าผู้ครองรัฐดูไบ โดยในเบื้องต้นทั้งสองพระองค์ได้เห็นพ้องกันให้ประกาศรวมเมืองทั้งสองเข้าด้วยกัน แม้ว่าในขณะนั้นจะมีพื้นที่เขตรอยต่อระหว่างสองเมืองซึ่งเป็นพื้นที่ขนาดเล็ก ๆ ชื่อว่า อัลสุมัย์ห์ ซึ่งในที่สุดได้ผนวกรวมด้วยเช่นกัน

นอกจากนั้น ทั้งสองพระองค์ได้เรียกร้องให้เจ้าผู้ครองรัฐทุกคนที่ปกครองดินแดนบริเวณแถบที่ราบลุ่มโอมาน ได้แก่ อุมมุลกอยูน รอสอัลคอยมะห์ ฟาญีเราะห์ ชารีเกาะห์ และ อัจมาน รวมประเทศเป็นหนึ่งเดียวกันกับอาบูดาบี และดูไบ ที่ได้ปฏิบัติไปแล้วก่อนหน้านี้ ซึ่งในขณะนั้นได้เชิญเจ้าผู้ครองรัฐกาตาร์ และบาห์เรน เข้าร่วมสังเกตการณ์ โดยในการหารือของที่ประชุมได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วม เพื่อศึกษาแนวทางการรวมประเทศ และออกเป็นมติร่วมกัน ทั้งนี้ เจ้าผู้ครองรัฐทุกรัฐได้เห็นพ้องกันให้มีการแต่งตั้งคณะมนตรีสูงสุด และคณะมนตรีบริหารรวมทั้งสำนักงานเลขาธิการขึ้นในขณะนั้น

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ (๑๙๖๙) เชคซายิด และเชคราซิดได้มีมติเชิญเจ้าผู้ครองรัฐอื่น ๆ ในภูมิภาคร่วมหารือในประเด็นการรวมชาติ ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับช่วงการยกเลิกสนธิสัญญาว่าด้วยรัฐภายใต้การอารักขาของอังกฤษซึ่งจะสิ้นสุดลงในปลาย พ.ศ.๒๕๑๔ (๑๙๗๑) ทำให้เจ้าผู้ครองรัฐทุกรัฐเห็นพ้องกันให้ยึดมั่นตามสนธิสัญญาที่เคยร่วมกันลงนามตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๓๔ (๑๘๙๑) ที่บัญญัติไว้ว่า “มิให้รัฐใด ๆ สละดินแดน หรือให้ดินแดนเพื่อการค้าหรือเช่า หรือดำเนินกิจการทางการเมืองใด ๆ กับชาติใด ๆ นอกเหนือจากความเห็นชอบของอังกฤษ” ดังนั้นในเมื่อมีการประกาศเอกราชจากอังกฤษเสร็จสิ้นทุกรัฐต้องถือว่าดินแดนทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวกัน

จนกระทั่งในวันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๔ (๑๙๗๑) เจ้าผู้ครองรัฐทั้ง ๖ รัฐได้ประชุมร่วมกัน และได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พร้อมประกาศให้สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ได้รับเอกราชจากอังกฤษ โดยได้ดำเนินการระบวนการตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวในการเลือกตั้งประมุขแห่งสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ขึ้น ซึ่งเชคซายิด บินซุลฏอน อาลมักตูม เจ้าผู้ครองรัฐอาบูดาบี ได้รับเลือกให้เป็นประมุขของประเทศอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ที่กำหนดวาระ ๒ ปี และเชคราซิด บินซาอิด อาลมักตูม เป็นรองประมุขแห่งรัฐ

ต่อมาในวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ (๑๙๗๑) คณะมนตรีสูงสุดสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ได้ประกาศการยอมรับให้รัฐรอฮัลคอยมะห์เป็นสมาชิกภายใต้รัฐธรรมนูญเดียวกันอีกรัฐหนึ่ง ถือเป็นรัฐที่ ๗ แห่งสาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์

ราชอาณาจักรบาห์เรน
Kingdom of Bahrain

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง บาห์เรนตั้งอยู่ในอ่าวเปอร์เซีย ประกอบด้วยเกาะต่างๆประมาณ ๓๓ เกาะในอ่าวเปอร์เซียซึ่งห่างจากฝั่งทะเลตะวันออกของราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ๒๔ กิโลเมตรและห่างจากชายฝั่งทะเลตะวันตกของรัฐกาตาร์ ๒๗ กิโลเมตร

พื้นที่ ประมาณ ๗๑๒ ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง กรุงมานามา (Manama)

ภูมิอากาศ ช่วงฤดูหนาว (ธันวาคม-มีนาคม) อุณหภูมิจะอยู่ระหว่าง ๑๙-๒๙ องศาเซลเซียส
ช่วงฤดูร้อน (เดือนเมษายน-ตุลาคม) อุณหภูมิอาจสูงถึง ๔๙ องศาเซลเซียส

ประชากร ประมาณ ๑ ล้านคน (๒๕๕๑)

เชื้อชาติ ชาวบาห์เรนร้อยละ ๖๒.๔ อื่นๆร้อยละ ๓๗.๖

ภาษา อาหรับ (ภาษาอังกฤษก็ใช้กันอย่างกว้างขวาง)

ศาสนา อิสลาม (ชีอะห์และสุหนี่) ร้อยละ ๘๕ คริสต์และอื่นๆ ร้อยละ ๑๕

วันประกาศเอกราช ๑๕ สิงหาคม (ได้รับเอกราชจากอังกฤษปี ๒๕๑๔)

วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-บาห์เรน ๑๗ มกราคม ๒๕๒๐

ระบบการปกครอง ราชาธิปไตยกึ่งรัฐสภา มีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ

ระบบรัฐสภา สภาคู่ ประกอบด้วย สภาที่ปรึกษา และ สภาผู้แทนราษฎร

ประมุขของประเทศ เชคฮามัด บินอิซา อาลคาลีฟาห์ (King Hamad bin Isa Al Khalifa)

วันชาติของราชอาณาจักรบาห์เรน ๑๖ ธันวาคม

วันชาติของราชอาณาจักรบาห์เรนตรงกับวันที่ ๑๖ ธันวาคม ของทุกปี เนื่องจากวันนี้ในอดีตมีผลทางจิตใจอย่างยิ่งต่อชาวบาห์เรน สะท้อนให้เห็นถึงความจงรักภักดีของประชาชนต่อสถาบันกษัตริย์เพราะเป็นวันที่ เชคอีซา บินซัลมาน อาลคอลลีฟะห์ เสด็จขึ้นครองราชย์ โดยพระองค์ได้เสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๐๔ (๑๙๖๑) และถือวันดังกล่าวเป็นวันชาติของราชอาณาจักรบาห์เรน

หลังจากที่เชคซัลมาน บินฮามัด อาลคอลลีฟะห์ เจ้าผู้ครองรัฐบาห์เรนซึ่งเป็นบิดาเสียชีวิตลงในวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๐๔ (๑๙๖๑) มีผลให้เชคอีซา บินซัลมาน อาลคอลลีฟะห์ ได้รับการสืบราชสันตติวงศ์โดยเสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๐๔ (๑๙๖๑) และในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ (๑๙๖๘) พระองค์ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ตั้งกองบัญชาการกองทัพแห่งชาติภายใต้การนำของบุตรชายคือ เชคฮามัดบินอีซา อาลคอลลีฟะห์

เชคอีซา บินซัลมาน อาลคอลลีฟะห์ ขึ้นครองราชย์
เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคมพ.ศ.๒๕๐๔ (๑๙๖๑)

กลางศตวรรษที่ ๒๐ ประเทศอังกฤษเริ่มเข้ามามีบทบาทในภูมิภาคอ่าวอาหรับในฐานะประเทศผู้ให้การอารักขา ส่งผลให้หลายประเทศในภูมิภาคต้องกลายเป็นรัฐภายใต้การอารักขาของอังกฤษ จนกระทั่งผู้ปกครองรัฐต่าง ๆ ในขณะนั้นมีแนวคิดที่จะรวมชาติเข้าด้วยกันเพื่อป้องกันการรุกรานจากภายนอก แนวคิดการรวมชาติในเบื้องต้นประกอบด้วย รัฐบาห์เรน รัฐกาตาร์ และรัฐต่าง ๆ ที่อยู่ทางตอนใต้ซึ่งปัจจุบันคือสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

ภายหลังที่ได้เข้าร่วมการเจรจากับผู้ปกครองรัฐต่าง ๆ ปรากฏว่า เชคอีซา บินซัลมาน อาลคอลลีฟะห์ ไม่เห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญที่สภาสูงสุดในฐานะสภานิติบัญญัติอันประกอบด้วยผู้ปกครองจากรัฐต่าง ๆ ทำหน้าที่ยกร่างรัฐธรรมนูญในขณะนั้น

ในที่สุด เชคอีซา บินซัลมาน อาลคอลลีฟะห์ ได้เปลี่ยนแนวคิดการรวมชาติมาสู่ความพยายามเพื่อประกาศเอกราชของบาห์เรน จนกระทั่งรัฐบาห์เรนได้รับเอกราชสำเร็จในวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ (๑๙๗๑) ทันที่ที่ได้รับเอกราชจากประเทศอังกฤษ พระองค์ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เปลี่ยนจากเจ้าผู้ครองรัฐเป็นพระราชาธิบดีแห่งราชอาณาจักรบาห์เรน ต่อมาพระองค์ได้มีรับสั่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ตั้งสภาแห่งชาติและมอบหมายให้ทำหน้าที่ยกร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรบาห์เรนขึ้น และในวันที่ ๒ มิถุนายนพ.ศ. ๒๕๑๖ (๑๙๗๓) พระองค์ทรงลงนามเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญและประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรกของประวัติศาสตร์บาห์เรน

เชคฮาหมัด บินอีซา อาลคอลลีฟะห์
 ษัตริย์แห่งราชอาณาจักรบาห์เรนรัชกาลปัจจุบัน

ปัจจุบันษัตริย์แห่งราชอาณาจักรบาห์เรนคือ เชคฮาหมัด บินอีซา อาลคอลลีฟะห์ เชคฮาหมัด บินอีซา อาลคอลลีฟะห์ พระองค์ทรงเป็นษัตริย์นักพัฒนา เพราะนับตั้งแต่ทรงเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นประมุขแห่งรัฐ พระปรีชาสามารถของพระองค์ทำให้บาห์เรนเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาอารยประเทศในทุก ๆ ด้าน ดังต่อไปนี้

ด้านการเมือง

พระองค์ทรงตระหนักถึงการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยมีระบบรัฐสภาเป็นสถาบันนิติบัญญัติ ระบบรัฐสภาของราชอาณาจักรบาห์เรนคือสภาคู่ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร และสภาที่ปรึกษา นอกจากนี้รัฐธรรมนูญยังให้สิทธิเสรีภาพการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีอีกด้วย

ด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจบาห์เรนขยายตัวแบบก้าวกระโดด เนื่องจากพระองค์ทรงมีวิสัยทัศน์อันกว้างไกล ทำให้บาห์เรนเต็มเปี่ยมไปด้วยบรรยากาศของการลงทุน การจ้างงาน และการเปิดโครงการใหญ่ ๆ ที่สามารถดึงดูดเม็ดเงินลงทุนมหาศาลตามนโยบายการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน รวมทั้งยังเป็นศูนย์กลางรองรับสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการบริหารจัดการทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ

ด้านสังคม และสิทธิเสรีภาพของประชาชนขั้นพื้นฐาน

ด้วยพระวิริยะ อุตสาหะ ของพระองค์ ในการปกครองประเทศด้วยความเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติระหว่างชนชั้นชาติพันธุ์ ทำให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าอยู่ร่วมกันอย่างมีเอกภาพท่ามกลางความแตกต่างทางความเชื่อเกี่ยวกับสำนักคิดทางศาสนาระหว่างสุนันนีและชีอะห์ นอกจากนี้ประชาชนยังมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกทางความคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงออกทางความคิดที่ปราศจากการคุกคามสื่ออย่างแท้จริง สังเกตได้จากในปัจจุบันสื่อหนังสือพิมพ์ในบาห์เรนเกิดขึ้นอย่างมากหลายบริษัท เช่นหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาอาหรับ ๖ บริษัทและยังมีหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์อีก ๒ บริษัท สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงอิสระ เสรีภาพของสื่อในบาห์เรน

รัฐกาตาร์

State of Qatar

ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง เป็นแหลมยื่นจากชายฝั่งตะวันออกของคาบสมุทรอาระเบีย ออกไปในอ่าวเปอร์เซีย ทิศใต้และทิศตะวันตกติดกับราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียและสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับราชอาณาจักรบาห์เรน

สภาพอากาศ ภูมิอากาศแบบทะเลทราย ช่วงฤดูหนาวอุณหภูมิประมาณ ๑๐ องศาเซลเซียส ฤดูร้อนอุณหภูมิประมาณ ๕๐ องศาเซลเซียส เกิด พายุทรายได้ตลอดปี โดยเฉพาะในช่วงเดือนเมษายน – มิถุนายน

พื้นที่ ๑๑,๔๓๗ ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง กรุงโดฮา (Doha)

เมืองสำคัญ อุมมุซายด์ (Umm Said), อัลเคอร์ (Al-Khor), ดุคคอน (Dukhan), วักเราะห์ (Wakrah), มาดีนัต (Madinat), อัลชามาล (Al-Shamal)

ประชากร ๑ ล้านคน (ปี ๒๕๕๑)

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ และมีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลายในการติดต่อธุรกิจ

ศาสนา ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามนิกายสุหนี่

ระบบการปกครอง ราชาธิปไตย

ระบบรัฐสภา สภาเดี่ยว คือ สภาที่ปรึกษา

ประมุขของประเทศ เจ้าผู้ครองรัฐ (Emir) ปัจจุบันคือเชค ฮามัด บิน คอห์ลี ฟะห์ อัลธานี (His Highness Sheikh Hamad Bin Khalifa Al-Thani) เสด็จขึ้นครองราชย์วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๓๘

วันชาติรัฐกาตาร์ ๑๘ ธันวาคม

กาตาร์ มีระบบการปกครองแบบราชาธิปไตย มีเจ้าผู้ครองรัฐเป็นประมุขของประเทศ ซึ่งสถาปนาเป็นประเทศในปี พ.ศ. ๒๔๑๑ (๑๘๖๘) ภายใต้ผู้ปกครองจากตระกูลอาลซานีย์

วันชาติรัฐกาตาร์ตรงกับวันที่ ๑๘ ธันวาคมของทุกปี โดยยึดถือตามประวัติศาสตร์การสถาปนาเจ้าผู้ครองรัฐที่มีชื่อว่า เชค ญาซิม บินมูฮัมหมัด บินซานีย์ พระองค์ถือเป็นผู้ก่อตั้งรัฐกาตาร์ และเป็นเจ้าผู้ครองรัฐที่เปี่ยมล้นด้วยคุณูปการอันใหญ่หลวงต่อประชาชนชาวกาตาร์

รัชสมัยของพระองค์อยู่ในยุคที่ต้องเผชิญกับภาวะกดดันของเผ่าต่าง ๆ ภายในประเทศ และภัยคุกคามนอกประเทศ ทั้งการล่าอาณานิคมของตุรกี และการล่าอาณานิคมของอังกฤษ

เชค ญาซิม บิน มูฮัมหมัด บิน ซานีย์ เกิดในปี พ.ศ. ๒๓๖๘ (๑๘๒๕) ได้รับการสถาปนาให้เป็นเจ้าผู้ครองรัฐกาตาร์คนใหม่ในวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๒๑ (๑๘๗๘) ซึ่งนับเป็นพระองค์ที่ ๒ แห่งตระกูลอาลซานีย์ พระองค์สามารถดำเนินนโยบายภายในประเทศเพื่อให้เผ่าต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการบริหารประเทศร่วมกัน อันนำมาซึ่งความสามัคคีของคนในชาติและทำให้เกิดการยอมรับในความเป็นเอกราชและอธิปไตยจากทั้งตุรกีและอังกฤษ

ย้อนกลับไปในปีพ.ศ. ๒๔๑๔ (๑๘๗๑) กองทัพของจักรวรรดิออตโตมานเติร์ก โดยการบัญชาการของมาฮาฮัต บากา ผู้ปกครองแบกแดดในขณะนั้น ได้ส่งกองกำลังบุกเข้ายึดครองเมืองอะห์ซาล์ ทำให้กาตาร์อยู่ในภาวะจำยอมและขอให้กองทัพออตโตมานเติร์กสนับสนุนการช่วยเหลือทางทหาร และขอให้อารักขากาตาร์จากการขยายอิทธิพลของอังกฤษ ซึ่งขณะนั้นกำลังคืบคลานเข้ามาสู่ภูมิภาค

ต่อมากองทัพออตโตมานเติร์กได้นำกำลังทหารจำนวนมากเข้ามาในกาตาร์เพื่อป้องกันการรุกรานของอังกฤษ ในขณะที่เชค ญาซิม บิน มูฮัมหมัด บิน ซานีย์ ได้นำทัพของพระองค์ส่วนหนึ่งเพื่อไปปิดกั้นแนวรบกองกำลังทหารอังกฤษฝั่งที่ราบลุ่มโอมาน

หลังจากนั้น จักรวรรดิออตโตมานเติร์กพยายามแทรกแซงและเข้ามามีบทบาทอย่างเต็มที่ ทั้งการแต่งตั้งข้าหลวงประจำหัวเมืองสำคัญ รวมทั้งการตั้งด่านศุลกากรในเมืองโดฮาเพื่อเก็บอากร ทำให้เกิดความไม่พอใจแก่ประชาชนกาตาร์ จนนำไปสู่การกอบกู้เอกราชโดยการนำของเชค ญาซิม บิน มูฮัมหมัด บิน ซานีย์ จนสามารถสร้างความปราชัยและขับไล่กองทัพออตโตมานเติร์กได้สำเร็จ

กาตาร์ได้รับเอกราชจากอังกฤษในยุคของเชคอะห์หมัด บินอาลี อาลซานีย์

ในวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ (๑๙๖๐) เชคอะห์หมัด บินอาลี อาลซานีย์ได้รับการสถาปนาให้เป็นเจ้าผู้ครองรัฐโดยสืบราชสันตติวงศ์แทนพระบิดาที่พระองค์คือเชคอาลี บินอับดุลเลาะห์ อาลซานีย์ทรงสละราชบัลลังก์ และในวันเดียวกันได้มีการแต่งตั้งเชคคอลลีเฟห์ บินฮาหมัด อาลซานี เป็นมกุฎราชกุมาร

เชคอะห์มัด บินอาลี อาลซานีย์ เจ้าผู้ครองรัฐ
ลำดับที่ ๕ แห่งราชวงศ์อาลซานีย์
๒๔๔๕ - ๒๕๒๐ (๑๙๒๐-๑๙๗๗)

กาตาร์ในสมัยของเชคอะห์มัด บินอาลี อาลซานีย์ เจ้าผู้ครองรัฐ ได้เคยมีการควรวมรัฐกาตาร์กับรัฐคูไบ ซึ่งต่อมารัฐคูไบได้แยกตัวออกเพื่อรวมกับสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ทันทีที่ได้รับเอกราชจากอังกฤษ

กาตาร์มีความเจริญรุ่งเรืองเป็นที่ประจักษ์ โดยเฉพาะการขยายตัวทางเศรษฐกิจสืบเนื่องมาจากการที่กาตาร์ได้สำรวจพบแหล่งน้ำมันอันมหาศาลซึ่งเป็นทรัพยากรของประเทศได้เป็นผลสำเร็จ จนกระทั่งในเดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๐๗ (๑๙๖๔) กาตาร์เริ่มกระบวนการขุดเจาะบ่อน้ำมันในทะเลฝั่งตะวันออกอย่างเต็มรูปแบบ (บ่อน้ำมันแห่งแรกของโลก) ซึ่งต่อมากาตาร์ค้นพบแหล่งน้ำมันดิบอีกหลายแห่ง ทำให้เศรษฐกิจของกาตาร์ขยายตัวแบบก้าวกระโดด

กาตาร์เริ่มใช้ระบบการปกครองสมัยใหม่ โดยเจ้าผู้ครองรัฐได้ทำการก่อตั้งกระทรวงแรกคือกระทรวงการคลัง และแต่งตั้งเชคคอลีฟะห์ บินฮะหมัด อาลซานีย์ มกุฎราชกุมารดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี หลังจากนั้นในปีพ.ศ.๒๕๑๐ (๑๙๖๗) พระองค์ได้วางระบบการบริหารโดยในระยะแรกได้ตั้งสำนักบริหารการเงินการคลัง และต่อมาได้จัดวางระบบการบริหารประเทศรวมทั้งหน่วยงานราชการและโครงสร้างหน่วยราชการได้สำเร็จ

ในเดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๑๑ (๑๙๖๘) หลังจากที่พรรคแรงงานของอังกฤษประกาศตั้งรัฐบาลเสรีจัสติน และมีคำสั่งให้ถอนกำลังทหารทั้งหมดออกจากภูมิภาคอ่าวอาหรับ ทำให้เกิดแรงกดดันให้รัฐที่อยู่ภายใต้การอารักขาของอังกฤษปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านการวางระบบองค์การเมืองที่ชัดเจน โดยที่สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์เลือกใช้ระบบสาธารณรัฐ ส่วนกาตาร์จัดตั้งคณะรัฐมนตรีเพื่อทำหน้าที่บริหารประเทศ จนกระทั่งในปี พ.ศ.๒๕๑๓ (๑๙๗๐) กาตาร์สามารถประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว และตั้งคณะรัฐมนตรีชุดแรกได้สำเร็จ

ในอดีตวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๔ (๑๙๗๑) เป็นวันที่กาตาร์ประกาศเอกราชจากอังกฤษ หลังจากที่ได้ลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วยการเป็นรัฐภายใต้อารักขาของอังกฤษตั้งแต่ปีพ.ศ.๒๔๕๙ (๑๙๑๖) เช่นเดียวกับกลุ่มประเทศอาหรับในภูมิภาค ซึ่งวันประกาศเอกราชนั้นอยู่ในช่วงรัชสมัยการปกครองของเชคอะห์มัด บินอาลี อาลซานีย์เจ้าผู้ครองรัฐกาตาร์พระองค์ที่ ๕ แห่งราชวงศ์อาลซานีย์

บรรณานุกรม

๑. <http://www.mfa.go.th>
๒. <http://www.kuwaitcultural-lb.com/kwt-lb/index.shtml>
๓. http://st-takla.org/Egypt-1_.html
๔. <http://www.maroc.ma/portailinst/Ar>
๕. <http://www.mofa.gov.sa/>
๖. <http://www.mfa.gov.eg/missions/oman/muscat/embassy/ar-eg/infoomman/>
๗. <http://www.uaelove.net/uae/>
๘. <http://www.bahrainforums.com/showthread.php?t=317176>
๙. <http://www.mofa.gov.qa/details.cfm?id=105>